చం. పులినశ్రీకటి మీనలోచన లసత్ఫుల్లాంబుజాతాస్య యు
జ్జ్వలచక్ర స్తని జీవనభ్రమణభాస్వన్నాభి చక్రాంగమం-
జులయాన త్రివళీతరంగ మధులిట్ శుంభత్కచాబంధ కో
మలబింబాధర కృష్ణవేణి హరిరామాయీ నదీయైనదో ! ౨౦౩

వ. అని వినుతింపుచు ౨౦౪

కం. అటు తటుకున వెడలి మహో
త్కట శుభద మహోబలంబు గని గడఁచి రుచి
స్ఫుట పటల దిక్తటము వేం
కట మహిభృత్కటకమణినికటమున విడిసెన్. ౨౦౫

ఉ. శ్రీ తిరువేంగఁడప్పని భజించి పదంపడి కాంచికాపురీ
నీతనతాదరు న్వరదునిం గని మ్రొక్కి కవేరకన్యకా
శీతల వీచికా తుషిత చిత్త సనాథుని రంగనాథు న
త్యాతుర భక్త పూజ లిడి యవ్వల సేతువు గాంచి వేడుకన్. ౨౦౬

తే.గీ. శ్రీ ధనుష్కోటి స్నానంబుఁ జేసి వెడలి
పదియు మూఁడవ నెలకు నప్పాండుసుతుఁడు
మహిని మలయధ్వజుం డేలు మణిపురమ్ము
చెంత నొక్కెడ నుపవనసీమలోన. ౨౦౭

ఉ. రంగదనంగమంగళతురంగి మెఱుంగుల మేలితావి సం
పంగి విలోలలోచన విభంగిత బాలకురంగి మోహనా
పాంగి కళానుషంగి రుచిరాబ్ధితరంగి మనోహరాంగి చి
త్రాంగద పేర నొప్పు మలయధ్వజు కూతురుఁ గాంచె దవ్వులన్. ౨౦౮

సీ. కనుఁగొన దళుకు తళుక్కని దృష్టి లోఁదోఁచ
ఘనతటిల్లతిక యంచును దలంచు

ఘనతటిల్లతకు నిల్కడ గల్గునే! నిండు
వెన్నెలతేఁట యంచు నుతించు
వెన్నలతేఁట కీ వన్నెలా? వలరాజు
చిల్కపటానితేజి యని గాంచు
చిల్కపటాని కెమ్మేల నడ ల్గలవె? రా
యంచ గాఁబోలు నం చతిశయించు

గీ. నైన రాయంచ కలరు నీమేని సొబఁగు
మేని సొబఁగును బూనిన ప్రాణమైన
గుందనఁపుఁ బొమ్మ గాఁబోలు నిందువదన
యనుచు వినుతించె తమినాటి యా కిరీటి. ౨౦౯

తే.గీ. పడతి నడఁకకు మును గజపతియు నోడె
హరిపతియు సూక్ష్మ మధ్యమం బందు నోడె
సుదఁతి మెఱుఁగైన వాడి వాల్చూపు తూఁపు-
లరసి నరపతిలోఁబడు టబ్బురంబె. ౨౧౦

కం. విజయుం డాసతి మలయ
ధ్వజు కూఁతురుఁగా నెఱింగి తమిచే నబ్జా
భుజు పాలికావిశారదు
నిజసుమనోరథముఁ దెలుపు నెట్టన బనిచెన్. ౨౧౧

చం. పనిచిన నాతఁ డర్థిజని పాండ్యపతిం గని బల్కె పాండుభూ
జనపతిసూనుఁ డర్జునుఁడు చక్కని నీతనయన్ వనంబులోఁ
గనుఁగొని యుద్వహక్రమణకౌతుక హేతుమనీషఁ డౌచు మీ
మనమరయంగ బంపె ననుమానము మాని యొనర్పఁగాఁ దగున్. ౨౧౨

కం. అని విని యెనలేని ముదం
బును బెనఁగొన బల్కెఁ బాండుపుత్రునకును నా
తనయను సతిఁగా నొసఁగం
బనిపడె నిది యింతకన్న భాగ్యము గలదే ! ౨౧౩

కం. ఈకన్యకామణికి యిపు
డా కవ్వడిచే జనించునట్టి కుమారు-
న్నా కలిమికి రాజ్యమున క
నాకులగతి నాథుఁ జేతు నని సమ్మతుఁడై. ౨౧౪

చం. అని యిటు లుత్సహించి శుభమైన ముహూర్తము నిశ్చయించి, మే
ల్దనరుపనుల్ రచించి, విబుధప్రతతిం బిలిపించి, పెండ్లికూఁ
తునకు నలంకరించి, పటుతూర్యనినాదము మించి దిక్కులం
బెనఁగొన మేళవించి పురవీధుల చిత్రము లేర్పరించియున్. ౨౧౫

చం. వరుస నవద్యహృద్యశుభవాద్యము లెల్లెడ నిండి మ్రోయ క
ప్పురఁపుమెఱుంగు టారతులు పుణ్యవధూజను లీయ, వృద్ధభూ
సురవరు లాగమ ప్రథిత సూక్తుల దీవన లీయ, పాండ్యభూ
వరసుతకుం గిరీటికి వివాహ మొనర్చి రతిప్రమోదులై. ౨౧౬

తే.గీ. మధురవృత్తులు రీతులు పృథుగుణములు
గలుగు కూతురునకు నలంకారము లిడి
పాండుసుతునకు మలయధ్వజుం డొసంగె
కవి రసజ్ఞుకు కృతినిచ్చు కావ్య మనఁగ. ౨౧౭

చం. ఇటులం బెండ్లి యొనర్పఁ నిమ్మట నరుం డిప్పారితం గొన్నినా
ళ్లట చిత్రాంగదకేళికారతిసుఖాయత్తాత్ముఁడై యుండున
ప్పట నయ్యంగన కందిపుచ్చుకొ నుతేవం గర్భచిహ్నంబు లం
తట జూపట్టె నహస్కరాభ్యుదయ ప్రోద్యత్పూర్వశైలక్రియన్. ౨౧౮

క. తొమ్మిదినెల లీగతి నతి
నెమ్మదిగా గడచినంతనే శుభమౌ ల
గ్నమ్మిదియని వినుతింపఁగ-
నమ్మదిరాక్షికిని తనయుఁ డపు డుదయించెన్ ౨౧౯

క. తనమనుమని గనుఁగొని నం
తన యనుకంప పాండ్యధరణీపతియుం

దనదుహితాపత్యంబున
దనదు హితం బమరెనని ముదంబున జెలఁగన్. ౨౨౦

చం. అతనికి బభ్రువాహనుఁడు నా నొక నామ మొసంగి యర్జును
డతులితతద్ధరాతలమహాధి పతిత్వము వానికే దహో
త్రతవిధిగాఁ దదన్వయము రంజిలఁగా నిడి వారిచే సుహృ
ష్టత సెలవందుచు న్వెడలె చయ్యన దక్షిణతీర్థయాత్రకై. ౨౨౧

మ. చనుచో పంచముఖప్రవాహ మగుచున్ సౌభద్రతీర్థంబు నా
జను దత్పంచకపుణ్యతీర్థములలో స్నానంబు గావింపఁ బో
యిన నందచ్చర లేవు రాది నొకమౌనీశోగ్రశాపాహతిం
ఘననక్రాకృతి బూని తైర్థికుల మ్రింగం జొచ్చుట ల్గాంచియున్. ౨౨౨

కం. తనచే శాపవిమోచన
మును జేకురు టెఱిఁగి తీర్థముల గ్రుంకిడి యం
తను వామకరముచే తొలి
తనువామకరములు దాల్ప దరిబడవైవన్. ౨౨౩

చం. చనుఁగవపొంకముం జిగురుచాయలవాతెఱలు న్నెరాతళు
క్కనుజిగిమేనులున్ సటువులైన పిఱుందులు ముద్దుమోములుం
గనుఁగవమేల్చెడంగులు చొకాటపుచక్కని సోగముక్కులిం
పునజెలువొందువేల్పుఁ బువుబోఁడుల రూపముదాల్చి నిల్చినన్. ౨౨౪

కం. అంతట నక్రాంతలవృ
త్తాంతము నాద్యంతమరసి యతిమృదుభాషా
సంతతులన్ వీడ్కొలిపి య
నంతర మటవెడలి పశ్చిమాశాస్థలికిన్. ౨౨౫

ఉ. వచ్చి ప్రభాసతీర్థవనవాటికడన్విడి ప్రాణమిత్రుఁ డా
యచ్చుతుఁ బిల్వఁ బంప నతఁ డర్జును చిత్త మెఱింగి యిట్లనున్

వచ్చనభావ మేర్పడె సుభద్రను రాముఁడు రాజరాజుకే
నిచ్చెద నన్నవాఁడు సతి నేగతినైనను నీకె గూర్చెదన్. ౨౨౬

కం. అన విని వనజనయను మన
మున తనువెనరెనయ నునిచి పనుపనుకొనురీ
తిని వనిత నెనయు చనువును
వెనుకొను కపటత్రిదండివేషము దాల్చెన్. ౨౨౭

సీ. ఘుగఘుగవాసించు మృగనాభిఁ దుడిచి స
ద్వైమలమృత్స్నోర్ధ్వపుండ్రమును దీర్చి
పుటపాకగాంగేయపటము సడల్చి కా
షాయవస్త్రము గటిస్థలి ధరించి
జ్యావల్లికాటంక్రియావిధాయకమైన
దక్షిణపాణి త్రిదండ మూని
గాండీవగుణకిణాంకంబైన డాకేల
సలిలపూరితకమండలువు దాల్చి

తే.గీ. వీరరసమెల్ల నిర్జించి విమలశాంత
రసము నేకీభవించి తారసిలునట్లు
ఘనజగన్మోహనాకారుఁ డనఁగ నెగడు
విజయుఁ డవ్వేళఁ దాపసవేషి యయ్యె. ౨౨౮

కం. చెలులవిడి సన్న్యసించుట
లిలలో సహజం బటందు రీ చెలికై యా
శలఁజెంది సన్న్యసించఁగ
నలవడి యర్జునుఁడు రైవతాద్రికిఁ జేరెన్. ౨౨౯

కం. ఈవిధి రైవతకాద్రివ
నీవాటిం జేర్చి మౌననియమముచే ధా
త్రీవరతాపసవేషను
ధీవరమతి నుండ ఘనుచుఁ దెలిపి హరి జనెన్. ౨౩౦

కం. గోపాలాగ్రణి యంతటి
లోపలనే బోయి పురములోపల జనులన్
రేపే రైవతకోత్సవ
మాపాదింపంగవలయునని చాటింపన్. ౨౩౧

శా. నందుం డాదిగ యాదవుల్ మిగుల నానాజాతిజాతంబు గో
విందప్రీతికరాంగనాజనము వేవేల్ రాజకన్యాజనం
బుం దేవేరులు రుక్మిణీప్రభృతులున్ భూషామణిస్ఫీతులై
యందందం జనుదెంచి రప్పురములో నాబాలగోపాలమున్. ౨౩౨

శా. ప్రీతిన్ రైవతకోత్సవంబునకు శౌరిన్ గూడి రాముండు దా
నేతేరం గపటత్రిదండికడ కెంతేనేర్పునం జేరి కం
జాతాక్షుండు వినమ్రుఁడై బలికె నోస్వామీ! కృప న్మీరలీ
చాతుర్మాస్యము మద్గృహంబుననె భిక్షం జేయ వేంచేయరే. ౨౩౩

వ. అని యక్కడలి బొడమిన జడుతపడతివడయుం డవ్వేడఁగు జడదారి
యొడంబడునటుల మడతనుడువుల నుడివిన- ౨౩౪

కం. అనుజుం డనుమాటకు బలుఁ
డనుమతిఁ గైకొనఁగ నుత్సవాంతంబున నే
తనుతనవారలతో న
మ్మునిఁ దోకొని బోయి భవనమున వనవాటిన్. ౨౩౫

కం. నిలిపి, సుభద్రామణి న
య్యలఘునకు సపర్యసేయునటు నియమించెన్
బలదేవుఁడు మునులకు క
న్యలెకా శుశ్రూషజేయనగు వారనుచున్. ౨౩౬

కం. అన్నల యనుమతి నీగతిఁ
గన్నియ శుశ్రూషజేయఁగా దొరకొనియెన్

మున్న ధనంజయు నెనయ మ
ది న్నెగడు మనోరథంబు దీరు నటంచున్. ౨౩౭

సీ. ౧ అరుణపల్లవము లాదరణత నిడు-తన
యధరంబు సాటివి యన్న యట్లుఁ
౨ బుష్పముల్ దెచ్చి నేర్పుననిచ్చు తనసౌర
భాంగము కివి సాటి యన్నయట్లు
౩ రసఫలంబులుఁ దెచ్చి యొసఁగును తనమధు
రాలాపముల సాటి యన్నయట్లు

తే.గీ. విమలపత్రపుటంబుల విధుశిలాడి
పాత్రలను నించి, వినయసంభ్రమత మించి,
భక్తి సేవించి విజయుండు పతియుఁ గాఁగ
గోరియానారి రాజడదారిఁ జేరి. ౨౩౮

సీ. చారునఖద్యుతుల్ చరణారుణచ్ఛటల్
గలసి కుంకుమగంధ మిల కొసంగ
మంజీరశింజినీరంజితధ్వని శుకా
రావంబుతోడ బేరజము లాడ-
వాల్గన్నులమెఱుంగు వాఁడిచూపులు దిశా
తతుల పువ్వుల వసంతంబు లాడ
పాణిపల్లవరుచుల్ పటుకంకణధ్వనుల్
కలకంఠములను విందులకుఁ బిల్వ

తే.గీ. ఘంటికాకాంచి లేఁగొనునంటి మ్రోయ
బలుని యనుమతితోడ సపర్యఁ జేయ
మనసు భద్రముగా వేగమున సుభద్ర
భక్తితోఁ జేరె మాయాతపస్వికడకు. ౨౩౯

కం. ఇటు లాకుటిలాలకనృప
జటి కభ్యర్చనలు సలుప సలుపఁగ మునిహృ

తుపుటము దిటమెల్లవిడి యం
తట నేనర్జునుఁడ ననుచుఁ దగఁ బలుకుటయున్. ౨౪౦

మ. మునుపే వాసవి రూప చిహ్నముల నాప్తుల్ జెప్పఁగా విన్నరీ
తిని యమ్మానికి గాననయ్యేనని సందేహింపఁగా తథ్యమ
య్యె నటంచు న్ననుసిగ్గు దొంతరలు నయ్యేణాక్షికిం దోడుగా ౨౪౧
జని యభ్యంతరసీమఁ జేరె తను సంజాతాహతస్వాంతయై.

తే.గీ. అన్న యెడ రుక్మిణి సత్యలన్ని చిన్నె
తెన్ని వెన్నునిచే మున్ను విన్నకతన
కన్నె కన్నుల విలుకాని బన్నములసు
సన్నగిలనీక శిశిరముల్ గొన్ని బన్ని. ౨౪౨

చ. నరునకు భోజనోపకరణ ప్రముఖార్చన లాదరించి త
త్పరిణయ కార్య సంఘటన బంకజనాభుఁ డొనర్ప మేచకాం
బరుఁ డిది విన్నచో సమయ భంగ మొనర్చు నటంచు హస్తినా
పురమునకుం బ్రయాణమయి పోయె నిజాగ్రజుతోడ గూడుకన్. ౨౪౩

సీ. తన మంత్రి వరులతోడను సుభద్రార్జునో
ద్వహరహస్యములు యుక్తముగఁ దెలిపి
కేవలహిత సాత్యకీ యుద్ధవాదులఁ
దగు కార్యముల జాగ్రతల నమర్చి
నేర్పు మీఱఁగ రుక్మిణీ సత్యభామల
హితశుభక్రమణసంగతి విధించి
కవ్వడితో లగ్నకాలంబు కిదె వచ్చె
ద నటంచు నభయ ప్రదాన మొసఁగి

తే.గీ. జనని యెడ నుంచి సుముహూర్త సరణి నెంచి
లలి సుభద్రార్జునులకు నలంకరించి
హితపురోహితు లతికుతుకత ధరించ
విధి విధాగతిఁ బెండ్లి గావించి మించి, ౨౪౪

సీ. కుచకోకముల మైత్రి గొనఁగ తానై వచ్చు
పూషుం డనఁగ తాళిబొట్టు గట్టి
కల్యాణ లోకనాగత ఘనచ్యుత వృష
త్పటలంబనా దలఁబ్రాలు వోసె
తనమన్మథవ్యథల్ తరళాక్షి చెవితోన
జెప్పనేఁగినమాడ్కి చెట్టఁబట్టె
నీకాలిగోరున కేకాంతసరియన్న
భావంబుగా సప్తపదము లానె

తే.గీ. భీషణత మున్ను దన్ను దపింపఁజేయ
మేటికందర్పశరవహ్ని మ్రింగునట్లు
దోప హోమాగ్ని నాత్మ నారోపణంబు
సలిపె సమయోచితము జూచి సవ్యసాచి. ౨౪౫

తే.గీ. అంతలోన సుభద్ర హృదంతరమున
గొంత సంతసమంది యొక్కింత చింత
నన్న రాఁడాయెనని యనుకున్న తఱిని
చెల్లెలి మనంబుఁ గని దారసిల్లె శౌరి. ౨౪౬

ఉ. అత్తఱి శేషహోమదివసాంతమునన్ ఫలశోభనోత్సవా
యత్త మొనర్ప మోదమున నర్జునుఁ డంగనతో దినత్రయిం
జిత్తజుకేళిలో మణితసీత్కృతహావవిలాసవిభ్రమో
పాత్తమనస్కుఁడై ప్రముదితాంబుధిలోఁ దగ నోలలాడుచున్. ౨౪౭

సీ. తనువుననంటు చందనకర్దమము నాఁటి
భసితాంగరాగసంపదను దెలుపఁ
దళుకుకుంకుమజిల్కు మొలశాటి మునుపటి
కాషాయవస్త్రసంఘటన దెలుప
నుదుటిముత్తెఁపుసరు లెదనొత్తుటలు నాఁటి
నళినాక్షమాలికోన్నతిని దెలుప

ఫాలంబు నంటి తత్పదనఖరేఖలా
మృత్స్నోర్ధ్వపుండ్రసమృద్ధిఁ దెలుప

తే.గీ. సంగజానందయోగాంతరంగుఁ డౌచు
ప్రేమనధరామృతాతిథ్యభిక్ష మెసఁగి
యోగియో గాక కామినీభోగియో య
నంగ వెడలెను దత్కేళికాంగణంబు. ౨౪౮

శా. ఈలీలన్ సుఖవార్ధినిం దనిసి లక్ష్మీశుండు వీడ్కొల్పఁగా
చాలా ప్రేమను రుక్మిణీముఖసతుల్ స్రక్చందన స్వర్ణవ
స్త్రాలంకారము లిచ్చిపంపిన బురం బర్థిన్ బ్రవేశింపఁ బో
నాలో గొందఱు సీరపాణిహితు లుద్యత్కోపసన్నద్ధులై. ౨౪౯

ఉ. దొంగవలెన్ సుభద్ర నదె దోకొనిపోయె కిరీటియంచు ను
త్తుంగబలాంగులై తనునెదుర్కొనువారి నాధను
శ్శృంగుఁడు పుష్పసంభృతనిషంగుఁ దఱంగఁడె లోనగెల్చి య
బ్భంగి శుభాంగితోఁ జనియె భంగజయంగత పేటి వీటికిన్. ౨౫౦

కం. నానావిధవాద్యంబుల
నూనగతిన్ మ్రోయఁ బురజను లెదుర్కొనఁగా
సూనాస్త్రకోటి రుచిరన
వీనాంగుఁడు తత్పురప్రవేశం బాయెన్. ౨౫౧

కం. సతిపతు లీరీతి ననా
రతము హితము దోప సౌఖ్యరతి మెలఁగుతఱిన్
కతిపయదినములకును త
త్సతి కతికుతుకతను నెలమసలె సలలితమై. ౨౫౨

చం. తనువు చెమర్పసాగె, కనుదమ్ముల మబ్బు ఘటిల్లె వేవిళు
ల్గనఁబడె చన్మొనల్ నలుపుఁ గాఁదగె చెక్కులు వెల్లనయ్యె భో
జనము లసహ్యమయ్యె గతిజాడ్యత గాంచెను. మంటిపెల్లలం
దున రుచిమించె జిట్టములుదోఁచె కటిం బెగడయ్యెఁ బోటికిన్. ౨౫౩

కం. ఈ లీల గర్భచిహ్నము
లాలోలవిశాలనేత్రికలవడఁగ సము
త్తాలానువేలసుషమా
జాలారుణవిలసదుదయశైలము బోలెన్. ౨౩౪

ఉ. అంత లతాంత పేశలశుభాంగి సమస్తజనుల్ కుతూహల
స్వాంతులుగా నవగ్రహశుభాకలితాద్భుతలగ్నమందు శ్రీ
కాంతజయంతనైషధనృకాంతవసంతమంజులా
క్రాంతదురంతబాహుబలరంతు దిగంతరకీర్తివంతునిన్. ౨౩౫

స్రగ్ధర. కనియెం బుత్రుం బవిత్రుం గలుషచయలతాఖండనోద్దండదాత్రుం
ఘనగాత్రు జైత్రు న్సచ్చరిత్రుం గలితదరహసత్కంజాతనేత్రున్
జనమిత్రున్ శత్రు న్సకలబుధజనాబ్జాతసంఘాతమిత్రున్
జననాథస్తోత్రపాత్రుం బటులరిపువనజ్వాలికావీతిహోత్రున్. ౨౩౬

మ. శరజాతప్రభవుండు నేర్పు దనరం జాంబూనదం బందు భా
స్కరబింబంబును సానబట్టి రజముం జల్లించి రాకాసుధా
కరసారంబును బిందుచుం బడునుగాఁ గైజేసి మర్దించి శం
బరవైరిం బడి యచ్చునొత్తి సృజియింపం బోలు నబ్బాలునిన్. ౨౩౭

సీ. కురువంశవల్లికాంకుర మీతఁడని కోర్కె
దనరఁగా ధర్మనందనుఁడు చెలఁగ
నాపదుద్ధరణహస్తాలంబ మీ యప
త్యం బని భీముఁ డుత్సాహ మంద
స్వర్గాపవర్గసంసర్గహేతువె పుత్ర
సంతాన మని సవ్యసాచి యలర
బాలకుండీక్షణభాగధేయ మటంచు
నకులుండు సహదేవునకు వచింప

తే.గీ. నిటుల ననుకంప జనకుల కేర్తరింపఁ
బొల్పు దీపింపఁ గౌతుకంబున నిలింప

వరులు విరులను వర్షింప సిరుల బెంపఁ
దరమె వినుతింపఁ బడఁతి కాతఁడు జనింప. ౨౫౮

కం. నెనరున గుంతీసతి దా
గనుఁగొని గనుగొనల వివిధగతులన్ మతులన్
జనువనుఁగుల్ బెనఁగొనఁగన్
మనుమని మను మనుచు దీవెనెల నిడి వేడ్కన్. ౨౫౯

కం. నరుడుం గన్నకుమారుని
పురుఁడుం గణుతింపఁగలఁడె భువనత్రయి న
మ్మరుఁడుం గలఁడేమో యని
బురుఁడుం గావించి రఖిలపుణ్యాంగనలున్. ౨౬౦

ఉ. ధన్యుఁడు కల్పకప్రతివదాన్యుడు విశ్రుతరాజలోకమూ
ర్ధన్యుఁ డనారతాశ్రితశరణ్యుఁడు రూపవిలక్షణైకసౌ
జన్యుఁడు దుష్కరారిజయసైన్యుఁ డితం డగుగాక యంచు స
న్మాన్యుఁడు ధర్మసూనుఁ డభిమాన్యుఁ డనన్ మహవాహ్వయం బిడెన్.

సీ. సకలాగమాంతభాసకళాప్తిచే బృహ
స్పతిరీతిని మహానుభావుఁ డగును
నిఖిలాస్త్రశస్త్రప్రముఖనీతి చతురత
పరశురామసమప్రభావుఁ డౌను
సంతతాత్మజ్ఞానసంసర్గను సనత్కు
మారునిగతి జగన్మాన్యుఁ డగును
కమనీయసుందరాకారగౌరవమున
కందర్పకోటిసంకాశుఁ డగును

తే గీ. ననుచు దీవించి ధర్మజుం డతిశయించి
దానము లొనర్చి జాతకోత్సవ మొనర్చె
బ్రియము మొనదేల నిధిఁ గన్న బేదలీల
నుల్ల మిగురింప నభిమన్యుఁ డుద్భవింప. ౨౬౨

సీ. తలనంటి మేనజొబ్బిలఁగ జము ర్ప్యాసి
సకలాంగములు దిద్ది చక్కనొత్తి
జలకముల్ గోర్వెచ్చజలములచే నార్చి
తడిబోవఁ గర్ణరంధ్రముల నూది
చలువసన్నపు పుట్టములమేన దడియొత్తి
పట్టుపొత్తుల మెత్తపడక నునిచి
నునుపైన కాటుకఁ గనుదమ్ముల ఘటించి
బొమలుదీరిచి యుక్కబొట్టుఁ బెట్టి

తే.గీ. పొదిఁగిటను జేర్చి పాలిచ్చి బుజ్జగించి
కెంపురవచెక్కడంపు నిద్దంపు సొంపు
నింపునుయ్యాలలోన నిద్రింపు మనుచుఁ
బాటఁబాడుచు నూచి రాపట్టినపుడు.

సీ. కనుఱెప్పలిడక చక్కనజూచు తనకూర్మి
తండ్రిని గను బురందరుని బోల్కి
పాలబుగ్గలపెంపు బరఁగును దనకుల
స్వామిబుట్టిన దుగ్ధజలధిలీల
కరము లల్లనజాచి కదలించు తనవంశ
కర్తయై తగుసుధాకరునిమాడ్కిఁ
బుడమినిల్వాడి తప్పడుఁగుల నిడు బలి
మథనుఁడౌ తనమేనమామ పగిది

తే.గీ. వైభవగభీరరుచిరకృపాభిరతులఁ
దేజరిలునంచు నికవేరె తెలుపనేల
ననుచు బుధులు నుతింప నయ్యతివబెంప
చిన్నిబాలుండు ముద్దులఁ జేయుచుండు.

సీ. తొల్లెపైపికిలిబంతులుజూడఁగా సాగె
మొగమెత్తి పొరలి బోరగిలసాగె

చెల్వమౌ జోపాట చెవియొగ్గి వినసాగె
కిలకిల నగి ముద్దుజిలుక సాగె
కూర్చుండి చప్పటు ల్గొట్టి యూగఁగసాగె
వేడుకల్ జూపి దొగ్గాడసాగె
చేతుల నప్పచుల్ జెయిమన్న జేసాగె
వడి తప్పటడుఁగుల నిడఁగసాగె

తే.గీ. నంతకంతకు దోఁబూఁచు లాడసాగె
నెత్తుకొని దింమనపుడు పోర్వెట్టసాగె
బిలుచువారలతొడలపై నిలువసాగె
మాటికతఁ డిట్టు ముద్దులమూట గట్టి. ౨౬౫

శా. చుంచుం బుత్తడి ముత్తియాల్ మెలుచుకుచ్చు ల్పచ్చరా లుచ్చులున్
మించం జాలు కడేలుడాల్దొడల గ్రొమ్మించుం గమించుం గరాల్
రించత్కాంచన నూత్న రత్నకృతమౌ జాబిల్లి ఫాలాగ్రమం
దంచత్ప్రీతి చలింప క్రీడఁగొను లోకానందసంధాయియై. ౨౬౬

కం. దుడదుడ నడుఁగులు దడఁబడ
కడువేడుక నిడుచు తల్లి కడ నాడును నే
యెడ ధర్మ మిటుల భూస్థలి
నడుఁగుల నడిపింతునని యథార్థముదోపన్ ౨౬౭

శా. గున్నై మిన్నగు చిల్కతాళ్సరి ఫిణీల్గొల్సుల్ సరాల్కుండలాల్
సన్నాజిల్గురు మాల్తురాయి మొలనూల్ జూపట్ట నట్టిట్టుమే
ల్వన్నెల్ గుల్కఁగ నాటలాడుతరి నవ్వయ్యార మయ్యారె యే
మన్నాతీరునె కండ్ల పండువలు సేయం జూడఁగానే వలెన్. ౨౬౮

కం. ఈ చందంబున బాలుం
డాచందనగంధి బెంప సభ్యుదయుండై
యాచందమామతో తుల
దూచం దగు మేని కళలతోఁ బెరుగుతఁజెన్. ౨౬౯

వ. అంతం గ్రమక్రమంబున నెలబాలునింబోలు నబ్బాలుండు దినదిన
ప్రవర్ధమానుం డగుచు నుండె మఱియును ౨౨౦

ఉ. అంతట రాజసూయ మహదధ్వర మా సమవర్తిసూనుఁ డ
త్యంత ముదంబునన్స ఆలుప నర్థిఁ దలంచి దిగంతరావనీ
కాంతుల నెల్లఁ గెల్వ మురఘస్మరుఁ డెందు సహాయ మంచు సు
స్వాంతమునం దలంచి యనుజన్ములకీ తెఱఁగెల్లఁ దెల్పియున్. ౨౨౧

కం. నయమీ క్రతువు విపక్ష
క్షయము యశస్సర్వ దిగ్విజయ మఖిల సుహృ
త్ప్రియము వశీకృత లోక
త్రయ మిదియు సుప్రక్రమింపఁదగునని మఱియున్. ౨౨౨

కం. గెలుతము శాత్రవన్నృపతుల
వెలుతము తద్రాజ్య కలిత వివిధ శ్రీలన్
నిలుతము సత్కీర్తి నిదే
ఫలితము లోకైక ధరణి పాలుర కెల్లన్. ౨౨౩

వ. అని వచించి విజృంభించి ౨౨౪

కం. తమ్ములకు రథభటాశ్వ గ
జమ్ములనిడి భూనభోదిశాగతరిపురా
ష్ట్రమ్ముల విజయమ్ములచేఁ
గొమ్మని రమ్మనుచు వీడుగొలిపి ముదమునన్. ౨౨౫

సీ. సంజయాదినృపాలకుంజరాన్వితు సహ
దేవుని దక్షిణదిశకు బనిచెఁ
బ్రకటసేనాచతుష్ప్రకరంబుఁ గొలువఁగా
నకులుని పశ్చిమాశకు విధించె
దుర్జనరిపుజయోపార్జితుండగు సవ్య
సాచిని యుత్తరాశకు విధించె

భద్రకేకయమత్స్యపతులతో భుజబలో
ద్ధాముని భీముఁ బ్రాగ్భూమి కనిపె

గీ. నంత చతురంగభూతలాక్రాంతమనుజ
కాంతసంతానదుర్మదధ్వాంతతాంత
కాంతికాంతనిశీథినీకాంతులన దు
రంతవిక్రము లగుచు నంతంత వెడలి. ౨౯౬

కం. ప్రాచీనదక్షిణప్రత్యగు
దీచీభూభాగదుర్మదీభూతధరి
త్రీచక్రేశులధైర్యసు
ధీచతురత గెలిచి వారలతిత్వరితగతిన్. ౨౯౭

చం. నలుదెసలం జయించి నరనాథులచే తగుయప్పనంబు లు
జ్జ్వలతరనూత్నరత్నగజవాజిశతాంగభటాంగనాంబరం
బులు శిబికంబులుం గనకభూషణము ల్గొనిదెచ్చి ధర్మజుం
డలర నొసంగి మ్రొక్కి వినయాన్వితులై వచియించి రున్నతిన్. ౨౯౮

కం. మీపంపున గాదే రిపు
భూపాలుర గెల్చి జయముఁ బొందితిమి భవ
త్కోపానురూపమై దగు
చూపున కెవఁడైన వేలు జూపం గలఁడే! ౨౯౯

కం. అని వినయమునను తము దె
చ్చిన ఘనకనకమణిధనవిశేషములను స
య్యన నొసఁగిన నవియు సుయో
ధను నందుకొనంగ నాజ్ఞ తగ నియమించెన్. ౩౦౦

కం. గంభీరనిధి యుధిష్ఠిరుఁ
డంభోరుహనాభు నియమ మటుగాని సవనా